

telser, egentlige bevillings- og dispensationssager, gaveafgifter, omkostningsdækning og told.

Arbejdsgruppen foreslår følgende ændringer:

– A-indkomst/B-indkomst:
Klagestrukturen indrettes således, at regionerne træffer afgørelse i 1. instans i sager om indeholdelsespligt (indeholdelse af A-skat). Regionernes afgørelser kan påklages til Landsskatteretten både af den indeholdelsespligtige og af den/de ansatte, der berøres af afgørelsen.

– Genoptagelse af mere end tre år gamle skatteansættelser:

Klagestrukturen for sager om ekstraordinær genoptagelse efter skattestyrelseslovens § 4, stk. 2 (indkomstår 1990 og senere) indrettes således, at den kommunale skattemyndighed træffer afgørelse i 1. instans med klageadgang til skatteankenævnet og Landsskatteretten.

Alternativt anbefaler arbejdsgruppen, at klagestrukturen indrettes således, at told- og skatteregionerne træffer afgørelse i 1. instans med klageadgang til Landsskatteretten.

Klagestrukturen for sager om bevillingsmæssig genoptagelse (indkomstår før 1990) forbliver uændret således, at anmodning om bevillingsmæssig genoptagelse behandles af regionerne i 1. instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen som 2. og sidste administrative instans.

– Egentlig bevillings- og dispensationssager:

Klagestrukturen for bevillings- og dispensationssager forbliver uændret således, at told- og skatteregionerne træffer afgørelser i 1. instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen som 2. og sidste administrative instans.

– Gaveafgifter:

Told- og skatteregionernes afgørelser efter lov om dødsboer og gaver vedrørende gaveafgiftsberegningen skal kunne påklages til Landsskatteretten, på samme måde som regionernes afgørelser vedrørende gaveværdiansættelser.

– Omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager:

Klagestrukturen vedrørende sager om omkostningsdækning forbliver uændret. Dvs. regionernes 1. instansafgørelser vil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer afgørelse som 2. og sidste administrative instans.

– Told:

Klagestrukturen for toldsager ændres således, at regionernes afgørelser kan påklages til Landsskatteretten, der træffer afgørelse som sidste administrative instans.

Arbejdsgruppen anbefaler dog, at klagestrukturen for sager vedrørende udstedelse af bevilling/tilladelser, sager der vedrører kontrolbestemmelser, spørgsmål om sikkerhedsstillelse og sager om eks-

peditionsafgift forbliver uændret.

5. Herudover anbefaler arbejdsgruppen, at alle klager til Landsskatteretten belægges med klageafgift, og at der gives adgang til syn og skøn samt omkostningsdækning i de nye sager, der overføres til Landsskatteretten.

Gældende ret

1. Skattestyrelsesloven:

I skattestyrelsesloven reguleres de statslige told- og skattemyndigheders samt de kommunale skattemyndigheders organisation.

I skattestyrelsesloven er endvidere fastsat særlige regler for sagsbehandling og klageadgang vedrørende indkomstansættelser, herunder visse gave- og dødsboforhold, og til en vis grad vedrørende ejendomsvurderinger. Disse afgørelsestyper kan alle påklages til Landsskatteretten, der er sidste administrative klageinstans.

Landsskatteretten er et lægmandsorgan, der består af en retspræsident, et antal retsformænd samt 24 andre medlemmer. Folketinget vælger 11 medlemmer, og skatteministeren beskikker 13 medlemmer. Funktionsperioden er 6 år.

Af de medlemmer, som skatteministeren beskikker, skal landbruget, industrien, håndværket og handelen være repræsenteret med hver 1 medlem og lønmodtagerne med 2 medlemmer. Endvidere skal 5 af disse 13 medlemmer opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive landsdommer.

Retten er som udgangspunkt kun beslutningsdygtig, hvis 3 medlemmer deltager i afgørelsen, heraf mindst 1 retspræsident eller retsformand og mindst 2 beskikket af skatteministeren eller valgt af Folketinget.

Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt senest 3 måneder efter modtagelsen af den påklagede afgørelse. Klagen skal være begrundet og bilagt den afgørelse, der klages over, og som udgangspunkt tillige den sagsfremstilling, som myndighederne har udarbejdet som grundlag for den påklagede afgørelse.

Der betales i 1997 en afgift på 600 kr. for klage til Landsskatteretten, medmindre Landsskatteretten er første administrative klageinstans. Afgiften tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold.

Klageren har krav på en mundtlig forhandling om klagen med embedsmænd i Landsskatteretten. Landsskatteretten bestemmer imidlertid, om der skal afholdes et egentligt retsmøde om klagen.

Ved klage over indkomstansættelser eller ejen-